

سخن سردیر

سخن سردیر

از وقتی که فصل نامه‌ی «رشد آموزش زمین شناسی» حیات دوباره‌ی خود را از سر گرفت و شماره‌هایی از آن چاپ و منتشر شد، دوستان مخاطب ما با ارسال نامه‌های محبت آمیزشان، ما را در راه خدمتی که گام برمی داریم، مورد لطف و محبت و تشویق قرار داده و می دهند که بی اغراق بهترین انگیزه برای ماست و امیدهای ما را بیشتر می کند. بعضی دوستان نیز با ارسال مقالات و زین خود، ضمن این که ما را در سامان دهی فصل نامه یاری می دهند، انتقادهای سازنده‌ای نیز کرده اند که به نوبه‌ی خود جای تشکر فراوان دارد. بنابراین ما می کوشیم، در هر شماره از کاستی‌ها بکاهیم.

چند وقت پیش، دوستی از شهرستان سنقر، نامه‌ای برای ما نوشتند که به نظرم رسید فرازهایی از آن را که جنبه‌ی همگانی دارد و شاید مورد سؤال خیلی‌ها هم باشد، مطرح کنم. دوست ما در ابتدای نامه نوشته بودند: «لطفاً بخوانید و سپس دور بیندازید.» من به این دوست گرامی و سایر عزیزانمان همین جا عرض می کنم که ما مشتاقانه، همیشه و در همه حال، منتظر دریافت مقاله‌ها و نامه‌های شما هستیم و نه تنها آن‌ها را دور نمی اندازیم، بلکه بر دیده می نهیم و از انتقادهای سازنده‌ی شما سود می جویم. باور بفرمایید، برای ما دست اندرکاران این فصل نامه کمال آرزو و افتخار است که همه‌ی مقاله‌هایمان از سوی دوستان آموزش و پرورش مان، به ویژه دبیران محترم زمین شناسی باشد، چون فصل نامه مال شماست و برای شما تهیه می شود. بنابراین حتی تصور این که ما نامه‌ای را دور بیندازیم یا بدون توجه از آن بگذریم، دور از واقعیت است.

ایشان چندی پیش مقاله‌هایی با عنوان «آرسنیک و کان سارهای آن در ایران» و «منیزیت» برای ما فرستادند. و چون هیچ کدام در فصل نامه چاپ نشد، چنین عنوان کرده اند: «مقاله‌ی من شبیه مقاله‌های خانم دکتر فرانک فیضی در مورد تالک یا مس و دیگر مقاله‌هایشان بود، اما احتمالاً چون ایشان دکتر بودند و من لیسانس و دبیر، این تفاوت

باعث چاپ نشدن مقاله‌ی من شده است. انتقاد من این است که شما اکثراً نوشته‌های دست‌اندرکاران خودتان را چاپ می‌کنید و توجهی به نوشته‌های دیگران ندارید...»
 به اطلاع این دوست عزیز و سایر دوستان برسانم، با توجه به اهداف و سیاست‌های گزینش مقالات توسط اعضای هیئت تحریریه‌ی فصل نامه، بر پایه‌ی اصل آموزشی بودن آن مورد بررسی قرار می‌گیرند و برای انتخاب و پذیرش، بر حسب نوع تخصص مقاله به داوران ذی صلاح ارجاع می‌شوند. هر مقاله حداقل توسط دو داور بررسی می‌شود و در صورت نیاز، داور سومی نیز در این انتخاب مشارکت خواهد کرد؛ بدون آن‌که بدانند مقاله از سوی چه کسی و با چه درجه‌ای از تحصیلات یا شغل است. ولی برای داوران و اعضای هیئت تحریریه، رعایت موارد زیر لحاظ می‌شود:

- مقاله جنبه‌ی نوآوری (به‌ویژه از دیدگاه‌های آموزشی) داشته باشد؛
- مقاله قبلاً به صورتی از جایی دیگر چاپ نشده باشد و مطلب تکراری نباشد؛
- مقالات ترجمه یا گردآوری، تحت شرایط ویژه‌ای که نیاز آموزشی باشد پذیرفته می‌شوند و در اولویت دوم قرار می‌گیرند؛
- از همه مهم‌تر این که نظم و ترتیب در نگارش مقاله رعایت شده باشد. راهنمای این کار در یکی از شماره‌های گذشته‌ی همین فصل نامه چاپ شده است؛
- اولویت گزینش برای مقالاتی است که توسط دبیران و دانش‌آموختگان شاغل در آموزش و پرورش (به‌ویژه دبیران زمین‌شناسی)، علی‌الخصوص مخاطبان شهرستانی ما تهیه شده باشند.

ملاحظه می‌کنید که در شرایط بالا برای پذیرش مقالات، نه نام‌ها و نشان‌ها، نه مدرک تحصیلی و نه وابستگی‌ها و آشنایی‌ها، هیچ‌کدام دخالت ندارند. اگر این عزیز و سایر دوستان گرامی ما به شماره‌های دوره‌ی جدید مراجعه کنند، خواهند دید که قضاوتشان در این زمینه صحیح نیست.

ما دست‌تمامی مخاطبانمان، به‌ویژه شهرستانی‌ها و ساکنان نقاط محروم کشور را صمیمانه می‌فشاریم و به شما اطمینان می‌دهیم، این فصل نامه برای شما و به خاطر شما و به دور از هر گونه وابستگی‌ها تهیه می‌شود. به امید آن‌که بتوانیم رضایت خاطرتان را فراهم آوریم.

با درود و سلام

سردبیر